

Легенда о чашѣ.

— Скажи мнѣ, то правда-ль, родная:
 Мнѣ дѣдушка нашъ говоритъ,
 Что на небѣ чаша большая
 Предъ Божьимъ престоломъ стоитъ,
 И съ каждой бѣдою, что насъ постигаетъ
 Отъ рукъ беспощадныхъ людей,
 Въ ту чашу слеза упадаетъ
 Со скорбныхъ Господнихъ очей, —
 Когда же слезами до самаго края
 Наполнится чаша святая,
 На землю Мессія придетъ,
 Мессія, чья слава въ молитвахъ поется,
 Мессія, котораго ждуть не дождется
 Такъ долго нашъ бѣдный народъ?

* * *

— Да, милый, родной мой, то правда святая, —
 Печально промолвила мать.
 И смолкло дитя, размышляя,
 Но скоро спросило опять:

— Когда же, родная, когда же слезами
 Ужъ будетъ та чаша полна?
 Быть можетъ, въ ней сохнутъ тѣ слезы вѣками?
 Быть можетъ... бездонна она? —
 И полные кротости, полные ласки,
 Невинные, свѣтлые глазки
 На мать устремило дитя.
 Но мать, головою поникнувъ, стояла;
 Слеза на рѣсницахъ ея задрожала...
 Вотъ, яркимъ алмазомъ блестя,
 Спадаетъ слеза на головку родную
 И тихо на лобикъ течетъ...
 О, Боже! пусть въ чашу святую
 И эта слеза упадетъ!..

דער כוס

— זאג מיר, מאמעניו, איך בעט דיר,
 איז דאס אמת, וואס עס האט
 מיר דערציילט דער אלטער זידע,
 אז אין הימל, דארט, פאר גאט,
 פאר כביכול שטייט א בעכער,
 און ווען מיר מוטשען זיך דא שווער,
 האט דער גרויסער גאט רחמנות,
 לאזט אין כוס אריין א טרער?

„אמת, קינד מיינס!“ — זאג נאר, מאמע,
 איז דאס אויכעט אמת, זיכער.

אז קומען דעמאלט וועט משיח,
 ווען פארפולט וועט זיין דער בעכער?
 „אמת!“ און דאס קינד פארקלערט זיך,
 בליבט א רגע טרויעריק, שטיל,
 פרגעט דערנאכדעם: — ווען-זשע, מאמע,
 וועט דער בעכער זיין שוין פול?

און עס הייבט די בלויע אויגן
 טרויעריק צו דער מוטער אויף:
 — צי איז אן א דנא דער בעכער,
 וואס מיר לינדן אן א סוף?
 וואס מיר לינדן-אויס אין גלות
 און דער כוס וויל פול נישט ווערן?
 אפשר טריקענען דורך די יארן
 אינעם בעכער אויס די טרערן?

צערודערט בליבט די מוטער זיצן,
 אויפן פרומען קינד געבוין.
 אין עס ציטערן די ברעמען
 איבער טרויעריק פניכטע אויגן.
 און עס פאלן צוויי בריליאנטן
 אויפן קינדס פארקלערטן שטערן...

גאט אין הימל! האב רחמנות
 נעם אין כוס אריין די טרערן!

דער בעכער

מוזיק — אליהו קאנטאר

Introd.
mf

CANTO.
דין נישט-באט מיר זאגן

דער דער דער בילט דער ביי
דער דער דער בילט דער ביי
דער דער דער בילט דער ביי
דער דער דער בילט דער ביי

דער דער דער בילט דער ביי
דער דער דער בילט דער ביי
דער דער דער בילט דער ביי
דער דער דער בילט דער ביי

דער דער דער בילט דער ביי
דער דער דער בילט דער ביי
דער דער דער בילט דער ביי
דער דער דער בילט דער ביי

D.C. para fin.

מוזיק: סאלאמאן גאלוב

Zog mir ma-me-nu ich bet dich iz dos e-mes vos es hot mir Der
 . seilt der zei-de Azin hi ml dort far Got Az far ^{dort} a cher mir In Hot
 groi-ser Got-rach mo-nes lost in kos a-rain a trey E-mes kind mains
 Zog noch ma-me izch e-mes iz oich zi-cher Az Mo-ah! der vet ku ^{ach} Kolm s'wel ra ^{we}
 Lang la-da in go-les Un er wil shoin nit we-ra El-she-ke, duch lo-ra
 mit shoin ful ³ tri nen
 ful der be-cher E-mes Un dos kind far-kiert sich Wart, a wail trol-rik shtil Fregt der
 noch Wen she ma me Wel der be-cher zain shoin ful?
 Un er heibt di bloi-e oi-ga Trol-rik tsu der mu-ter oif Tzi
 iz on a dek der be-cher Vos mir lai-da on a sof Wi
 in dem be-cher ois di tre-ra Un tze-ru-dert blait di-mu-ter
 I-be-ra fru-mes kind ge-boi-ga Un es tzi-le-ra di bre-men Fua der
 mu-ter tsich-le oi-ga Fa-in tre-ra tswel bri-li-an-in Oi-in kind far-
 kler-in shtle-ra Got in hi-ml hob rach-mo-nes Nem in kos a-rain di
 tre-ra heb rach-mo-nes heb rach-mo-nes Nem in kos a-rain . di tre-ra